DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 28sten MEI 1842. N. 22.

Uit de Concordaten, die de onderscheidene vorsten met den Heiligen Stoel hebben gesloten, blykt het, hoe onaangenaam het denkbeeld hun was, dat een Italiaansch edelman (want de Pausen worden allen uit den romeinschen adel gekozen) het bestuur had over de kerkelyke zaken in hunne staten. Zy zochten door lange onderhandelingen eenige inwilligingen van de Pausen te verkrygen; even zoo als zulks in elk vredes traktaat geschiedt, hetwelk tusschen vyandelyke mogendheden gesloten wordt.

Het is daarom, dat het gouvernement in Spanje van den vryzinnigen geest, die er thans onder die natie heerscht, heeft gebruik gemaakt om zich van Romen onafhankelyk te maken. Het heeft der Cortes een nieuw reglement voorgedragen, waarby een van Romen onafhankelyk kerkbestuur in de onderscheidene bisdommen wordt daargesteld, en waarin een geestelyk bestuur, gezamentlyk met de wereldlyke magt, de kerkelyke aangelegendheden regelt. De europesche Couranten, welke wy hier ontvangen hebben, behelsden niets aangaande de beraadslagingen van dit wetsontwerp in de Cortes; maar thans lezen wy, dat een kanoniek van Toledo, M. de Taleria, uit [illegible] zag [illegible] aartsbisdom Toledo niet heeft willen erkennen. Hieruit blykt het dan, dat dit reglement in werking is gekomen.

De betrekking tusschen de katolyke kerk en den staat in Spanje verschilt dan niet van die tusschen de hervormde kerk en den staat in Nederland. In beide deze ryken worden de kerkelyke aangelegenheden geregeld door een nationaal geestelyk bestuur, onder medewerking van het gouvernement. De raad van het bisdom in Spanje komt overeen met het provintiaal kerkbestuur in Nederland. Dit is tevens een maatregel van bezuiniging; want het geld, dat te voren uit Spanje naar Romen ging, blyft thans in het land.

Zulke veranderingen in het kerkelyke gelukken alleen maar ter plaatse, alwaar de ingezetenen met de regering in denkwyze overeenstemmen, zoo als in de stad Malaga, alwaar het aanstellen van den bisschop had plaats gehad zonder de toestemming van den Paus. Zyne Heiligheid verklaarde in eene allocutie den nieuw aangestelde bisschop voor een ketter. Een paar domheeren van het kapittel weigerden om die reden deszelfs gezag te erkennen; doch zy werden uit den lande gebannen, en de bisschop benoemde andere leden voor het domkapittel in hunne plaats.

Had zulks in Belgien plaats gegrepen, dan zouden de magistraats personen, bisschop en kanonieken door het graauw in stukken zyn gescheurd; even zoo als zulks gebeurd was met Gaillard, den kommandant van Leuven. Maar de Malaguezen denken vryzinnig en de Leuvenaars ultramontaansch.

Vóór den oorlog tusschen den Emir Ab-el-kader en de Franschen, bezaten deze laatsten slechts eenige zeesteden. Het binnenland, van de zee af tot aan de woestyn van Sara toe, was den Emir onderworpen; de Franschen hadden een moeijelyken oorlog te voeren; zy moesten een volk onderwerpen, hetwelk hen als Christenen haatte en tevens geheel in taal en levenswyze met hen verschilde. Alle deze zwarigheden zyn de Franschen te boven gekomen; zy hebben achtereenvolgens de steden Medea, Miliana, Mascara, Tlemsen, enz. bezet en tot militaire posten gemaakt, waaruit zy de razzias tot de uiterste grenzen des lands, namelyk de groote woestyn en de landpalen van Marokko, hebben uitgestrekt. In den aanvang hadden de razzias niet het gewenschte gevolg. Het land werd, wel is waar, door dezelven verwoest, maar geene stammen vielen den Emir af; eindelyk begonnen de Arabieren de razzias moede te worden: want herhaalde keeren zaaiden zy koren, herhaalde keeren werd het afgebrand; telkens kweekten zy vee aan, en telkens werd het hun weer ontroofd; toen eenmaal de afval begonnen was, volgde de eene stam den andere den Emir af te vallen; en naar mate dat de Franschen nieuwe [illegible] genoodzaakt om hulptroepen aan de Franschen te verschaffen. Toen de meeste stammen Ab-el-kader waren afgevallen, haalden de Franschen deze over om een ander Emir, die een vriend der Franschen was, te kiezen. Zy volgden hierin den romeinschen grondregel: verdeel en regeer. De nieuwe Emir bevocht hierop zelve zyn tegenparty, en volgens de jongste berigten was Ab-el-kader geheel uit Algerie verdreven en was op Marokkynsch grondgebied gevlugt.

Thans kan gedacht worden aan het koloniseren. Eerst wordt de vlakte ten zuiden der stad Algiers ommuurd, en geene Arabieren, maar slechts Europeërs, worden er als kolonisten toegelaten. Als deze vlakte bevolkt is, dan worden er gelyke ommuringen gemaakt in de vlakten te Bona, Oran, Mostaganem en andere zeesteden. De binnen steden blyven fransche garnizoenen behouden, en de Arabieren zullen aangemoedigd worden om landhoeven, volgens europesche model, aanteleggen. Ook zal men hun niet langer toestaan geweer fabrieken en geschut gieteryen aanteleggen; de invoer van buskruid en ammunitie zal tevens verboden of beperkt worden en alle maatregels zullen er genomen worden, ten einde de nieuwe kolonien tegen allen inval te beveiligen. De stad Algiers wordt thans tot eene haven van den eersten rang verheven. Honderde werklieden zyn er bezig aan het uitbreiden van de haven.

Er zyn herhaalde klagten in het Engelsch Parlement gedaan over het toelaten van het bezit [illegible] Noord Afrika door Frankryk; doch op dit oogenblik is Engeland onmagtig om de Franschen er uit te verjagen. Tot den oorlog met Afghanistan worden er zulke groote sommen vereischt, dat Engeland onder den schulden last staat te bezwyken. Zelfs zullen nu de landgoederen van den hoogen adel moeten belast worden: want het Hooger Huis, hetwelk het *veto* bezit, heeft altyd zorg gedragen, dat de zwaarte van de belasting op de industriele klasse viele. Thans bevindt zy zich in de harde noodzakelykheid om insgelyks in die lasten te deelen, wil men niet, dat Britsch Indiën verloren ga.— Ook de Noord Amerikanen blyven voor eenigen tyd verschoond met het aandringen op het voor hen zoo lastige regt van onderzoek.

CHINA.

De berigten uit China, in de NieuwYorksche Couranten, loopen tot den 17 January van Macao. De engelsche Admiraal was steeds wachtende op versterkingen, ten einde de krygsverrigtingen te hervatten. De Chinezen te Canton waren bezig die rivier op de krachtdadigste wyze in staat van verdediging te stellen. Zy hadden drie hollandsche Ingenieurs in dienst, die zy eenige maanden geleden uit Java met een [illegible] tot de nederlandsche krygsdienst behooren, doch men vermoedt, dat zy in nederlandsche dienst zyn. Hunne namen zyn Van Scholte, Van Braam en Van Schroek.

De keizer is uitermate boos over de handelingen van de barbaren; hy heeft eenige der mededeelingen van zynen stedehouder in de provintien onder het storten van heete tranen gelezen. In de provintien van Pekin, onder het onmiddelyk bestuur van den keizer, worden er groote toebereidselen gemaakt om de aldaar verwacht wordende aanvallers tegenstand te bieden.

In de ommestreken van Ningpo wordt er eene zware krygsmagt byeen verzameld, en er werd een schip afgevaardigd om [illegible] man europesche troepen van Hong-Kong naar Ningpo overtebrengen.

In de *European* van den 2 April ll. vinden wy het volgende artikel:

„Verleden Dingsdag, (den 29 Maart) was het gerucht in omloop te Parys, dat de Prins de Joinville op het punt stond met eene nederlandsche Prinses te trouwen.”

Niettegenstaande het afkeuren door het engelsche ministerie van het schenden der blokkade van Carthagena, is de Luitenant Michael De Courcy, bevelhebber van de Carybdis, bevorderd geworden tot den rang van Kapitein, ter belooning van de door hem aan den dag gelegde buitengewone dapperheid in het gevecht met het smaldeel der Federalisten.

Hausmann, de vermaarde Professor te Göttingen, is onlangs in den ouderdom van 89 jaren overleden.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 25 Mei 1842.

DE HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, by dispositie van den 23 dezer No. 217, bepalingen gemaakt hebbende, welke voortaan als regel by de Koloniale Administratien, ter zake van publieke inschryvingen, aangenomen en achtervolgd zullen worden, zoo wordt op last van Zyn HoogEd. Gestr. deswege bekend gemaakt het volgende:

No. 217. *Extract uit het Journaal van het verhandelde en gedisponeerde by den Gezaghebber der Kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.*

Maandag den 23 Mei 1842.

Gezien zekere uitnoodiging ter inschryving van Zyne Excellentie den Minister van Financien dd. 30 October 1841, voorkomende in de Nederlandsche Staats Courant van den 12 November daaraanvolgende No. 268.

In aanmerking nemende: dat de byzondere openbare wyze op welke, volgens gezegde uitnoodiging, de aanbesteding zou plaats hebben, in allen gevallen navolgbaar voorkomt en te verkiezen is boven de gewone wyze, welke ook alhier steeds gevolgd is geworden.

Is goedgevonden en verstaan: te bepalen, gelyk bepaald wordt by deze, om voortaan als regel by de Koloniale Administratien aangenomen en achtervolgd te worden.

1°. Dat by aangekondigde inschryvingen voor leverancien ten behoeve, of voor aankoop van wissels en produkten van het Gouvernement dezer kolonie, gelyk mede leverancien aan zoodanige onderdeelige administratien, welke met de Koloniale Kas in verband staan, de [illegible] biljetten door den Administrateur van Financien, of wel het hoofd der administratie, die de uitnoodiging ter inschryving zal hebben gedaan, by ontvangst derzelve uitwendig van een volgnommer zullen worden voorzien, welk nommer aan den inleveraar zal bekend gemaakt worden.

2°. Dat steeds zal worden opgevolgd om geene biljetten van inschryving aantenemen, welke na het verstryken van het tydstip dat daarvoor bepaald mogt wezen, zouden aangeboden worden.

3° Dat de biljetten van inschryving onmiddelyk daarna door de hoofden der betrokkene administratien zullen gebragt worden ten Gouvernements huize, alwaar deze billetten, ten overstaan van den Gezaghebber en in tegenwoordigheid van de inleveraars, die zulks verkiezen mogten, zullen worden geopend en den inhoud daarvan openbaar gemaakt met vermelding der nummers van elk biljet, doch met verzwyging der namen van de inschryvers.

4°. Dat in de meeste gevallen waar het te pas mag komen, vóór de opening der biljetten, door den Gezaghebber, met overleg van den Administrateur van Financien, of van de hoofden der speciaal betrokkene administratien, in een besloten biljet de prys zal worden bepaald, volgens welke de leverancie op zyn hoogst zal worden aangenomen, of de verkoop op zyn laagst zal plaats hebben, van den inhoud van welke biljet op denzelfden stond zal worden kennis gegeven, ingeval het gebeuren mogt dat geen inschryving tot den als hoogsten of laagsten aangewezen term zal zyn aangeboden, doch anders niet.

5°. Dat, wanneer het moge gelden de aanbieding eener leverancie van zoodanige artikelen, welke kunnen vallen onder de algemeene conditie van gaaf en goed te zullen zyn, als dan steeds de aanbiedingen tegen de laagste pryzen en zulks by opvolging zullen worden aangenomen en by gelykheid van pryzen tusschen twee of meerdere aanbiedingen, alsdan in de gevallen die daarvoor vatbaar beschouwd worden, in evenredigheid der hoegrootheid van elke aanbieding, of wel in andere gevallen by wyze van loting.

6°. Dat echter, dan en wanneer eene begeerde waar niet in den by § 5 opgegeven term zou vallen, maar aangekocht zou worden volgens monster, als dan steeds op de gebruikelyke wyze zal worden overgegaan om het aangeboden artikel in deszelfs innerlyke waarde en prys in verband te beschouwen tot het doel, waarvoor hetzelve dienen moet en dientengevolge zoodanige keus der aangebodene artikelen te doen, als oorbaar mag voorkomen.

7°. Dat, waar het geldt een aanbod voor wissels of voor te verkoopen producten, de hoogste pryzen steeds zullen worden aangenomen en, by gelykheid van pryzen tusschen twee of meerdere aanbiedingen, als dan tot het stelsel van loting zal worden overgegaan.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 Mei 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 4 Juny als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 13¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 [illegible]

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 30 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien, ten bedrage van *Dertien duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van ƒ1000.—met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen met geheele benten te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des morgens uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 26 Mei 1842.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving voor Tarwe Meel.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz. eene hoeveelheid van meer of min *zes duizend ponden tarwe meel*, gaaf en goed, leverbaar in het Magazyn, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver voor het Gouvernement die leverancie worden verleend.

De biljetten van inschryving zullen op Maandag, den 30 dezer, tot des voormiddags te 11 ure, ter Administratie van Financien worden aangenomen.

Curaçao den 26 Mei 1842.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde ten behoeve van de arbeidende klasse op het eiland Bonaire, *Coletten, Bonten, Doeken* of andere artikelen van kleeding, welke het Gouvernement dezer kolonie voornemens is aantekoopen ter waarde van min of meer ƒ500, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver voor het Gouvernement die leverancie worden verleend.

De biljetten van inschryving benevens de monsters zullen op Maandag, den 30 dezer, tot des voormiddags te elf ure, ter Administratie van Financien worden aangenomen.

Curaçao den 27 Mei 1842.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Verkooping.

EEN HUIS en ERF, staande en gelegen op Pietermaai, onder No. 243, in de 3de Wyk;

EEN HUIS, staande en gelegen aan de Overzyde dezer haven, onder No. 234, in de 3de Wyk;

als mede

EENIGE SLAVEN, ZILVERWERK, MEUBELEN, HUISCIERADEN, enz.

De bovenstaande artikelen zullen verkocht worden door den ondergeteekende op Woensdag, den 15 Juny aanstaande, ten zynen Pakhuize in de Heere Straat.

Curaçao den 27 Mei 1842.
A. D. MEZA.

*** *BEVALLEN* op heden, van eene dochter, H. A. Römer, Echtgenoote van
A. H B. GREVELINK.
St. Eustatius den 14 April 1842.

Strekkende deze ter kennisgeving aan vrienden en bekenden.

C U R A Ç A O.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1842.

L. K. Woensdag den 1 te 2 u. 19 m. 'smorgens.
N. M. Woensdag den 8 te 5 u. 41 m. 'savonds.
E. K. Woensdag den 15 te 0 u. 10 m. 'snamiddags.
V. M. Woensdag den 22 te 4 u. 49 m. 'snamiddags.
L. K. Donderdag den 30 te 7 u. 8 m. 'savonds.

Zware Aardbeving op het eiland St. Domingo.

Brieven van de stad St. Domingo, van den 13 en 14 dezer, vermelden eene zware aardbeving, welke er op Zaturdag, den 7 dezer, te half zes ure in den avond, plaats heeft gehad. De eerste schok moet zeer hevig geweest zyn, daar al de gebouwen in de stad bykans onbewoonbaar zyn geworden; zy zyn allen zoodanig beschadigd, dat met elke wind vlaag een brok steen of kalk uit den wand valt. Men heeft tenten moeten opslaan om er godsdienstoefening onder te houden. In de steden St. Jago en Lamoca zyn al de gebouwen ingestort, waarby meer dan twee duisend menschen het leven verloren hebben. Hier en daar is in de stad St. Domingo de grond gespleten, zoodat men de hand er in kan steken. De schokken hebben zich verscheidene malen herhaald.

De *United Service Gazette* van den 18 Maart jl. kondigt aan de benoeming van Graaf Elgin tot Gouverneur en Chef van Jamaica.

De jongste gebeurtenissen in Britsch Indiën leveren wederom een voorbeeld op van het gevaarlyke van religie haat. De opstand in Afghanistan wordt hoofdzakelyk toegeschreven aan geloofshaat, waartoe de dweepzuchtige Moslems door hunne Imans zyn aangespoord geworden; dezelve is met eene verschrikkelyke woede aangevangen en vergezeld geworden van

verraad, moord en wreedheid. Toen de opstandelingen ontwaar werden, dat er hulptroepen in aantogt waren, betoonden zy zich genegen om in onderhandeling te treden tot het terugtrekken van de britsche troepen, waaraan zy aanvankelyk geen gehoor wilden verleenen. Er werden byeenkomsten gehouden en eene lange lyst van artikels door Sir Macnaghten in de persische taal opgemaakt, waarin de beide partyen genoegen namen. Het opperhoofd der opstandelingen scheen zeer genegen te zyn om de britsche troepen uit Caboul te doen vertrekken; en na hierover lang onderhandeld te hebben, werd Sir Macnaghten op den 22 December beschelden om op den volgenden morgen met Akhbar Kan eene byeenkomst te houden. Hy ging naar de bestemde plaats, vergezeld van drie kapiteins van de troepen; zy waren er geen vyf minuten of er werd een teeken gegeven, waarop zy allen gevat en gedwongen werden om achter op het paard van vier opperhoofden te zitten. De gezant weigerde dit bevel te gehoorzamen en werd terstond gedood; een der kapiteins, die van het paard afgleed, werd ook gedood. Akhbar Kan beroemde zich in persoon Sir Macnaghten te hebben gedood.

De echtgenoot van Sir Macnaghten heeft eene groote som gelds aangeboden om het lyk van haren echtgenoot te laten begraven; men heeft echter geweigerd zyn lyk aftegeven. Het werd mishandeld en verminkt; het hoofd werd afgehouwen, de mond gevuld met het vleesch van zyn lig chaam, men zette hem de groene bril op, welke hy gewoon was te dragen, en aldus versierd, werd het op last van den zoon van Dost Mohammed de straten rond gedragen.

De hoofden der opstandelingen worden *gazies* genoemd, dat is: godsdienstige dweepers, of soldaten, die voor de zaak van God stryden, en wanneer zy in het gevecht omkomen, dan worden zy *shuddees* genoemd, dat is: martelaaas voor de zaak der godsdienst.

Er zyn by die gelegenheid zestien engelsche dames in handen van Akhbar Kan, de meest geliefde zoon van den in Indostan gevangen DostMohammed, gevallen, waarvoor men eene groote som als losgeld vordert.

De opstandelingen hebben voorstellen gedaan om de krygsgevangenen uitteleveren; zy vorderden, dat de Engelschen hunne wapens zouden overleveren en het grondgebied van Afghanistan verlaten.— De getrouwde officieren met hunne vrouwen en kinderen zullen als gyzelaars gehouden worden tot dat de Engelschen aan gene zyde van Peshawur zullen zyn en Dost Mohammed uitgeleverd worde.

In Weenen was men van gevoelen, dat Frankryk en Oostenryk zeer verlangend waren om de spaansche questie te vereffenen door een huwelyk tusschen den Prins van Austurien en de Koningin Isabel.

Op witte Donderdag, op het feest der voetwassching, hebben de keizer en de keizerin van Oostenryk als naar gewoonte, de voeten van twaalf oude mannen en die van zoo veel oude vrouwen gewasschen.— De oudste der vrouwen telde 104 jaren, de oudste der mannen 108.

De Keizer van China op het congres te Aken.

Toen Keizer **A l e x a n d e r** van Rusland zich, tydens het congres, te *Aken* bevond, ontmoette hem op zekeren dag, dat hy met den Koning van Pruissen, alleen en zonder gevolg, wandelde, een Officier van het leger, die niet slechts daardoor dat hy zich op een' ongewonen tyd in Duitschland bevond, maar ook door zyn treurig voorkomen, 's vorsten opmerking tot zich trok. De Keizer sprak hem aan, en vroeg hem naar de oorzaak van zynen kommer, waarop de Officier met hartstogtelyk gevoel antwoordde: "Wel, Mynheer, heb ik reden tot smart! Niet lang geleden keerde ik van het Gezantschap naar China, hetgeen ik derwaarts had verzeld, terug, en werd door mynen Vorst met deze orde (terwyl hy op het kruis van Wladimir aan zyne borst wees) beloond. Nog kende ik den Keizer niet in persoon. Ik wilde my de gelegenheid ten nutte maken, om hem voor de verleende eere te danken, toen ik tot myn leedwezen vernam, dat hy niet in de Residentie, maar in Duitschland, en wel te Aken, was. Ik nam verlof, en deed de reis van Petersburg herwaarts op de snelstmogelyke wyze, om my hier van het gevoel myns harte te kwyten, en—thans verneem ik, dat de Keizer reeds vertrokken is!" De Monarch, getroffen door dit sterksprekend blyk van een dankbaar gemoed, zeide met ongemeene vriendelykheid: "Gy vergist u, myn jonge vriend! De Keizer is nog hier, en, kort gezegd, ik ben het zelf."——Mynheer," hernam de Officier, zonder eenige aanmatiging, "met dat gezag waarmede gy u Keizer van Rusland noemt, kan ik my Keizer van China heeten. Waartoe die scherts? Doch, wees *gy* zoo goed," en, dit zeggende, wendde hy zich tot den meer ernsthaftigen Koning van Pruissen, "my te zeggen, of de Keizer werkelyk reeds vertrokken is."—Inderdaad niet, antwoordde de Koning; "hy is nog hier, en staat voor u; dit verzekert ik u, als Koning van Pruissen!"—Spotvogels,Mynheeren,moogt gy zyn!" hernam nu de Officier verstoord; "en het verraadt weinig kiesch gevoel, een reeds zoo zeer teleurgestelden man zoo te bespotten. Vaarwel!"—Ter nauwernood had de Keizer nog den tyd, hem naar zyn adres te vragen, hetgeen hy met zekeren onwil opgaf, terwyl hy zich schielyk omkeerde, en de beide Monarchen, die hem lachend nazagen, zonder groeten staan liet. Des anderen daags gingen beide, met hun gevolg, hem opzoeken. Thans bleef den ongeloovigen geen twyfel meer over; hy viel den Keizer te voet en vroeg hem om vergeving. Op de minzaamste wyze hief deze hem schielyk op, hem noodigende met hen te gaan; en hy genoot de eer ten maaltyd gevraagd te worden, waar hy onder den titel van Keizer van China, tusschen de beide Monarchen moest plaats nemen, die hem, ten loon van zyn erkentelyk hart, meer dan een bewys, van toegenegenheid schonken.

Kluchtige voorval, der Baronesse d'Outreville bejegend.

Ten tyde dat *Frankryk* door het grootste geldgebrek geplaagd werd, en ieder, die geen genoegzaam vertrouwen op de *Assignaten* stelde, zich tot den ruilhandel in natuur voortbrengselen bepalen moest, kwam een reizende troep Tooneelspelers te *Neufschatel* in *Normandye*, om aldaar eenige *representatiën* te geven, tegen 20 en 10 *sous* de plaats, betaalbaar in geld of in kaas.

De Baronesse d'**O u t r e v i l l e**, die reeds vry bejaard, op haar oud kasteel, twee uren van daar verwyderd, woonde, hoort van deze Tooneelpelers spreken, onder welke voornamelyk de lange en magere Directeur **D o r v a l** geroemd wordt, als de rol van *Don Juan* in *le festin de Pierre* van Corneille, byzonder treffend uitvoerende. "Ik wil hem zien," zeide de Barones, en terstond liet zy hare vermolmde koets met twee werkpaarden van haren pachter bespannen. **B l a i s e** moet koetsier zyn; terwyl haar gevolg bestond uit **G e e r t r u i d a**, hare kamenier, de kleine **N i c o l e**, haar petekind, en **l a J e u n e s s e**, haren gryzen kamerdienaar. Met veel deftigheid werd uit een goudbeursje een *Louis d'or* gehaald, die daarin sedert het huwelyk van **L o d e w y k** XV bewaard was. Naauwlyks is zy voor den Schouwburg aangekomen, of zy eischt vier plaatsen op den eersten rang, en reikt te gelyk het geliefde goudstuk over.— **P a l j a s**, die als Controleur het geld ontvangt, overhandigt haar dadelyk, met eene sierlyke buiging, de vier lootjes, en roept: "Geef Madame het overige terug." Terstond worden vier honderd kleine kazen by haar in de koets gebragt, die zoo veel als twintig *francs* moesten bedragen. Op het zien dezer vreemde munt wordt de Barones geweldig boos, schreeuwt en tjankert op eene vreesselyke wyze. Haar gezelschap lacht, terwyl de menigte zich, al meesmuilende, schaterende en spottende rondom de koets verzamelt. De hoogadelyke Dame is intusschen, in weerwil van hare vertoogen, reeds tot aan de kin toe in de kaas gepakt, en begrypt nu toch, dat zy onder deze omstandigheden den Schouwburg geenszins bezoeken kan, wil zy niet nog verder tot spot verstrekken. Zy besluit dus terug te keeren, en vertrekt met haren sterkriekenden voorraad, die haar en haar gezin voor een rond jaar van kaas voorzag, zonder den *Don Juan* gezien te hebben.

De kanselier Duprat liet, door een vonnis van het parlement, de geneeskundige faculteit van Montpellier van hare previlegien berooven Rabelais besloot te beproeven, of hy door zyne welsprekendheid den kanselier zoude kunnen overhalen, dit vonnis in te trekken. Maar hoe zoude hy daarin slagen? Het was niet gemakkelyk een gehoor te bekomen, het allerminste in deze zaak. Rabelais nam een middel te baat, waarvan een suppliant zelden in staat is zich te bedienen. Hy sprak den Zwitser, die voor het paleis des kanseliers stond in het *Latyn* aan. Deze zond terstond naar eenen Secretaris, welke *Latyn* verstond, maar tot dien sprak Rabelais *Grieksch* en toen een ander, die der Grieksche taal kundig was, werd geroepen, liet hy zich in het *Hebreeuwsch* hooren. Zoo vloeide hem beurtelings, eene menigte oude talen glad van de lippen. Het geheele huis geraakte in rep en roer. Men verhaalde den kanselier, dat er buiten een man stond, die met pinkstertongen sprak. Men liet hem binnen komen en nu sprak hy met zulk eene mannelyke welsprekendheid voor de regten zyner faculteit, dat hy den kanselier tot andere gedachten bragt en zyn doel bereikte. Daarom werd te *Montpellier*, nog lang na zynen dood, zynen doctormantel in eere gehouden, en wie aldaar den doctorgraad verkreeg, droeg op dien heugelyken dag den mantel van Rabelais.

Shakespear's Naam.

Er is in den laatsten tyd veel over de spelling van den naam des grootsten engelschen dichters getwist geworden.— Thans geeft de Litterary Gazette het berigt, dat in de oorkonden der stad Stratford, gedurende den tyd dat des dichters vader, *Shakespeare*, lid van den gemeenteraad was, de naam honderd zes en zestig maal voorkomt en wel op veertien verschillende wyzen geschreven. De dichter zelf schreef denzelven *Shakespere* en *Shakespeare*.— Wy weten dus net zooveel als vroeger.

In het Engelsch Avondblad *the St. James's Chronicle* vindt men het volgende koddige voorval by de correctionele politie in Guildhall te Londen.

Onlangs werd Joseph Jones, kleedermaker van beroep, oud 25 jaren, met byzonder veel haar, in lange lokken afgekamd, voor sir Peter Laurie gebragt, aangeklaagd wegens dronkenschap en het plegen van geweldddadigheden.

Een politie-dienaar verklaarde, dat de beschuldigde verscheidene personen had aangerand, door hen met eenen blaauwen zak, waarin een broek, op het hoofd te slaan. Hy sloeg vrouwen zoowel als mannen, hetwelk verscheidene neusbloedingen ten gevolge had.

Sir Peter Laurie verwonderde zich geenzins, dat hy aangeklaagd was wegens het toebrengen van slagen aan vrouwen, want dengenen, die het haar op zyne wyze droeg, hield hy tot alles in staat. Niets geeft een' man een verachtelyker aanzien, dan deze verwyfde mode om het haar tot op de schouders te laten groeijen. Hy veronderstelde dat de beschuldigde zich voor een' Duitsch student wilde uitgeven. De beschuldigde bragt tot zyne verschooning by, dat hy toen niet regt nuchteren was.

Sir Peter Laurie zeide, dat hy hem voor 5 schellingen zoude beboeten wegens dronkenschap; maar indien hy zyn haar wilde afsnyden, zoude hy hem vergiffenis schenken.

De beschuldigde maakte eene buiging, trad van de balie terug en zond dadelyk om een' barbier, die hem dan ook spoedig behendiglyk kortwiekte. Daarop werd hy weder voor de balie gebragt om te laten zien, dat hy zich van de boete gevrywaard had.

Sir Peter Laurie zeide tot den beschuldigden, dat hy er nu veel beter uitzag, meer gelyk een man en als een respectable lid der maatschappy. Hy vroeg, of hy zich nu niet meer comfortable gevoelde? Ja, inderdaad, antwoordde de kleermaker.— Sir Peter Laurie zeide, dat hy den besch. niet gecondemneerd had, om zich het haar te laten afsnyden, maar hem slechts daartoe aangemaand had. Het zoude echter niet ongepast zyn, dat alle jongelieden, die lang haar in lokken droegen en wegens dronkenschap opgeligt worden, geschoren wierden alvorens nuchteren te zyn. Sedert dat de kleedermakersgezellen zoo stiptelyk de mode der dandies in het West-End navolgen, zullen deze wel verpligt zyn dezelve afteschaffen, willen zy niet voor kleedermakersgezellen aangezien worden.

De barbier vroeg alsnu om zyn loon voor het bedienen van een' Heer, zynde eene schelling.

Sir Peter betaalde het gevraagde uit zyn' eigen zak en zeide, dat hy nimmer eene schelling met grooter genoegen uitgegeven had en dat hy volgaarne voor het kortwieken van aldegenen zoude willen betalen, die zich van hun onbehagelyk lang haar zouden ontdoen.

De kleedermaker, wien de grap evenzeer behaagde als aan een ieder in de zaal, werd alsnu vrygelaten.

Den 2den Mei 1813 namen de Pruissen de stad H.... met storm in. De Franschen zochten zich door de vlugt te redden; wie wederstand bood, werd nedergesabeld of gevangen genomen. Vele Franschen, die niet meer door de vlugt outkomen konden en toch gaarne de gevangenschap ontgaan wilden, verborgen zich in de woningen der inwoners. Dewyl van tyd tot tyd verscheiden in hunne schuilhoeken ontdekt werden, werd door den commandant een bevel uitgevaardigd, dat geen inwoner op zekere vastgestelde straffe eenen Franschman verbergen, maar terstond daarvan aangifte zou doen.

De predikant L... bewoonde een klein huis met zyne dochter alleen. Hy had eenen Franschen soldaat in kwartier gehad. Na het innemen der stad door de Pruisschen miste hy dezen en was vol bezorgdheid, dat hy zich misschien in zyn huis verborgen mogt hebben. Hy deelde zyne dochter zynen angst mede, en beide besloten om deze reden eene huiszoeking te doen.

Vader en dochter gingen nu het gansche huis rond en doorzochten alle hoeken van hetzelve. Eindelyk opende de vader ook de kelderdeur. Hoe verschrikte hy, toen hy met de brandende lantaren bylichtende, daarin eene menschelyke gedaante gewaar werd. Snel keerde hy zich om, sloot zorgvuldig de deur en overlegde met zyne dochter, wat in dit kritieke geval te doen stond. Na lang overdenken besloot hy daaromtrent den raad van eenen anderen geestelyke in te nemen, en dezelve kwam hierop neder, dat hem niets overig bleef, dan van dit toeval den Pruissischen commandant onverwyld kennis te geven.

De goede eenigzins bevreesde man, kon daartoe niet besluiten; onderweg in het naar huis gaan, sprak hy derhalve eenen hem ontmoetenden Pruissischen onderofficier aan, verhaalde hem het voorval en verzocht hem met hem in zyne woning te komen en aldaar den verscholene weg te halen.

De onderofficier was daartoe terstond bereid. Men trad gemeenschappelyk in huis. De predikant stak eene kaars aan, en ging onder de bescherming van den krygsman naar den kelder. De deur werd geopend, en toen de predikant by de kaars daarin zag, riep hy verschrikt: "Zie, de gaauwdief heeft myne pruik opgezet!"— De onderofficier die moediger was trad nader en barstte in een schatterend gelach uit. De predikant had namelyk de beste meubelen uit vrees voor eene plundering in den kelder laten brengen, en onder andere ook eenen spiegel, welke regt tegen over de deur stond. In dezen had hy vroeger zich zelven in zyn' japon en nu met zyne pruik gezien, en de vrees had hem in zyne eigene gedaante zyne Fransche inkwartiering doen aanschouwen.

Alexander en de afrikaansche Koning.

Alexander van Macedonië kwam op zekeren tyd in eene naburige en ryke provincie van Afrika; de inwoners kwamen hem in menigte te gemoet en boden hem handen vol gouden appelen en vruchten aan. "Verdeelt die vruchten onder u zelven," sprak Alexander, "ik ben niet gekomen om blyken van uwe rykdommen te ontvangen, maar om uwe gebruiken te leeren kennen." Daarop geleidden zy hem naar de markt, waar hun koning regt sprak.

Juist op dat oogenblik kwam er een burger voor den koning, die zeide: "Ik heb, o koning! van dezen man eenen zak met kaf gekocht en er een verborgen schat in gevonden. Het kaf is my, maar het goud niet, en die man wil hetzelve niet terug nemen. Beveel hem, o koning, dat hy het aanneme, want het is zyn eigendom."

En zyn tegenparty, mede een burger van die plaats antwoordde:

"Gy zyt bevreesd om iets onregtvaardig terug te houden, en zou ook ik niet bevreesd wezen, zoo iets van u aan te nemen? Ik heb u den zak verkocht, met al wat er in was. Behoud denzelven, want hy behoort u. Beveel het hem, o koning!"

De koning vroeg aan den eersten spreker, of hy een zoon had.—Het antwoord was: "Ja."—Aan den anderen vroeg hy, of hy eene dochter had, en daarop volgde hetzelfde antwoord. "Welnu dan," sprak de koning, "gy zyt beiden regtvaardige lieden—vereenigt uwe kinderen met elkaêr en geef hun den gevonden schat als eene huwelyksgift mede. Dat is myne uitspraak."

Alexander stond verbaasd, toen hy deze beslissing vernam.

"Heb ik onregtvaardig gevonnisd," sprak de koning van die verwyderde landstreek," dat gy zoo verwonderd zyt?"

"In het geheel niet," gaf Alexander ten antwoord,,, maar in ons land zou er eene geheele andere uitspraak gevallen zyn."

"En hoe zou men daar de zaak beslist hebben?" vroeg de Afrikaansche koning.

"Beide de partyen zonden hunne hoofden verloren hebben," hernam Alexander, "en hun schat zou den koning toegevallen zyn."

Daarop sloeg de koning zyne handen ineen en zeide; "Beschynt de zon u dan nog met haar licht? Bevochtigt de hemel uwen grond dan nog met zynen regen?"

"Ja," was het antwoord van Alexander.

"Dat is dan zeker," vervolgde de koning, "om de wille van de onschuldige beesten, die in uw land leven; want voor zulke lieden zou geen zon mogen schynen, geen regen moeten vallen!"

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 Mei 1842.

BY dispositie van den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 12 dezer No. 206, de toestemming verleend zynde tot het oprigten, in de Oost Divisie dezes eilands, van eene school voor arme vrye kinderen, is na aigelegd xamen voor de School Commissie dezes eilands, de Heer Jan Hendrik Stelp, by dezelve toegelaten tot het geven van onderwys in de Hollandsche taal, het schryven en rekenen, onder de leiding en het toezigt van den Weleerwaarden Heer J. J. Putman, belast met de geestelyke zorg voor de Roomsch Catholyke gemeente van dat gedeelte dezes eilands.

Namens den HoogEd. Gestr.
Heer Gezaghebber,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

AANGEZIEN er eenige rekeningen van belasting op Eigendommen en Bezittingen over dit loopend jaar, ten laste van personen, die niet uitgevonden kunnen worden, onbezorgd gebleven zyn, zoo worden die belastingschuldigen, of wie ook voor hen daarin belang stellen, hierby opgeroepen en aangemaand om hunne rekeningen, ten kantore van den ondergeteekende met den meesten spoed te komen afhalen, onder waarschuwing, dat deze oproeping by aanplakking der lyst van de alzoo onbezorgde rekeningen ter gewone plaatse geschied zynde, het voorwenden van geene rekening te hebben ontvangen, by de invordering, niet in aanmerking zal genomen worden.

Curaçao den 13 Mei 1842.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No 79. De prys derzelve is ƒ 12. 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.